హిట్లర్, ముస్సోలినీ, స్టాలిన్ వగైరాలు గుర్తుకొస్తారు జన్నికి.

ప్రేమని చూసి రెండేళ్లయింది. ప్రేమ అందంగా ఉంటుందా ? ఏమో ! కాని ప్రేమను తల్చుకున్నప్పుడు జన్ని ఎదలో ప్రేమ రగలదు. సున్నితం, లాలిత్యం, మార్దవం లాంటి జన్నీ కెంతో యిష్టమయిన లక్షణాలు ఆమె పేరులో మాత్రమే ఉన్నాయిట.

కాని ఆ విషయం వెంకట్రావుతో చెప్పగల ధైర్యం, మానసిక బలం జన్నికి లేవు. అంచేత ప్రేమ ఎవర్నోగాని, ఎవరో ప్రేమనిగాని, లేదా వెంకట్రావు తనని గాక మరొకర్ని గాని ప్రేమించి, ప్రేమ పెళ్లి తనతో తప్పిపోయేలా చేయడానికై దేవుడ్ని గుర్తుచేసుకుంటుంటాడు జన్ని.

ఆ సాయంకాలం అలా పోతూంటే పరమేశ్వరరావు కనిపించాడు. "ఎన్నాళ్లయిందిరా పరం, నిన్ను చూసి? ఏం చేస్తున్నావు యిన్నాళ్లూ ? ఏయే వూర్లు చూశావు! ఎంతమందిని ప్రేమించావు ? అసలు కనపడకుండా ఏమైపోయావు ? పోనీ ఉత్తరమైనా వ్రాసి ఏడవ్వేం ?" జన్ని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు.

"ఆరు నెలలు. చదవటం యిష్టంలేని అబ్బాయిలకి చదువు చెపుతున్నాను. చూసిన వూరు ఒకటే. పదకొండు నుండిని. డబ్బు సంపాదించే దెలాగన్న జంజాటనలో చదువు, స్నేహితులు వగైరా అన్నీ మరిచిపోయాను. ఉత్తరం వ్రాసి ఏడవడానికి టైం దొరకలేదు." వరసక్రమంగా జవాబిచ్చాడు పరం.

"ఆ వూర్లో ఏం చేస్తున్నావు ?" పరం చెప్పిన వూరిపేరు విన్నాక ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు జన్నీ.

"చెప్పానుగా, వో కుర్రాడికి చదువు చెప్తున్నాను."

"అదేం, నీ చదువు ఏమయింది? మళ్లీ మార్చికి కట్తానన్నావుగా "

"మార్చికి కట్టుతున్నాను. కాని మానాన్న మనకి ఏడాది కింత అని ప్రీవీ పర్సు ఏర్పాటు చేశా డీమధ్య. మన ఖర్చు — ఆదాయాన్ని మించిపోతూంది. డిశంబరుదాకా రావాల్సింది ఫిబ్రవరిలో అయిపోయింది. ఆయనని మళ్లీ అడగడం యిష్టంలేదు. అందుకని "సంపాదించుకుని, చదువు" అన్న సూత్రం అమలు పరుస్తున్నాను."

"ఆ వూర్లో వెంకట్రావు అని వో పెద్ద మనిషి ఉన్నారు తెలుసా ?"

"వాళ్ల అబ్బాయికేగా నేను పాఠాలు చెప్పేది !"

"బుజ్జికి నీవు గురువువా ? గాడ్ సేవ్ యూ! భగవంతుడు రక్షించుగాక!" ముందు ఇంగ్లీషులోనూ, ఇంగ్లీషురాని పాఠకుల కోసం తరువాత తెలుగులోనూ అన్నాడు జన్నీ.

"దేముడు రక్షించేందుకు ఏమీలేదు! భుజంగరావుకి చేపలు పట్టడం హాబీ. బంగాళా బాబుల నవలలు చదవడం రెండోది. ఒక గాలం, గారెముక్కలు పుచ్చుకుని వాళ్ల ఇంటి వెనక కాలవ ఒడ్డున కూర్చునుంటాడు ఇరవైనాలుగు గంటలు. చేపలు పట్టడం, అవి గిలగిల తన్నుకున్నాక మళ్లీ నీళ్లలో వదలడం—అదీ అతని పని. ఆపని చేసుకోనిస్తే మనకి పోయేదేం లేదు. మన జీతంరాళ్లు మనకి ముడ్తాయి. వెంకట్రావుగారు అటుకేసి రారు. ఇంక ఆ ఇంట్లో అతన్ని అడిగేవారు లేరు."

"వూ మళ్లీ క్రొత్తగా ఎవరినైనా ప్రేమించావా ?"

"నీకు వేళాకోళంగానే ఉంటుంది గాని, ప్రేమలాంటిది మరొకటి లేదు యీ ప్రపంచంలో. ఆ ఆలోచనే ఎంత తియ్యగా ఉంటుందో చూడు." పరం కళ్లు కలల్లో తేలి తేలిపోతున్నాయి.

"నువ్వు చెప్పే ప్రేమ ఎవరన్నా మనిషి పేరా ? లేక ప్రేమించడానికి సంబంధించిన నామవాచకమా ?"

"కుమారి ప్రేమ వెంకట్రావుగారి అమ్మాయి. ప్రేమని తల్చుకున్నప్పుడల్లా నా గుండెల్లో సితార్ మీటినట్లు, ఎక్కడో దూరాన మబ్బులనించి లత, ఆశ, గీత, వగైరాలంతా పాడుతున్నట్లు, నేను అలా అలా నీలి మైదానాల్లో చుక్కలమధ్య తేలిపోతున్నట్లు ఏవేవో నాకే తెలియని, చెప్పడానికి మాటలు చాలని అనుభూతులు కలుగుతాయి "

"మై ఫుట్ !"

"నాగురించేమన్నా భరిస్తాను గాని,ఆమెని మాత్ర మేం అనకు. ఇంతకీ ప్రేమ నీకు తెలుసా."

"తెలుసు."

"ఒక్కసారి నాకు పరిచయం చెయ్యి. నీ ఋణం మళ్లీ జన్మలో నువ్వు అమ్మాయై పుట్తే నిన్ను ప్రేమించి తీర్చుకుంటాను !" ప్రాధేయపడ్డాడు పరం.

* * *

నాలుగు రోజులు పోయేక ఆ వూర్లో వెంకట్రావుగారింట్లో జన్నిని ఒక ముఖ్య అతిధిగా చూశాడు పరం. ఆ సాయంకాలం యిద్దరూ కాలవ వడ్డున తోటలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూంటే దూరంగా వంతెనమీద గాలం నీళ్లలోకి వదిలి కనబడ్డాడు బుజ్జి.

ఉన్నట్టుండి జన్నికి ఒక అద్భుతమైన ఆలోచన వచ్చింది.

"పరం. నీకు ప్రేమ మనసు కావాలి గదూ !"

"మన సొక్కటే గాదు, ఇంకా చాలా కావాలి."

"అయితే నేను చెప్పేది విను. ప్రేమకి ఈ బుజ్జి అంటే పంచప్రాణాలు. ఇతగాడు కాలుజారి ఆ వంతెనమీద నించి నీళ్లలో పడ్డాడనుకో. వూపిరాడదు. మూడు మునకలూ అయిపోతాయి. ప్రేమ అలా ఒడ్డున నిలబడి 'రక్షించండి ! రక్షించండి!' అని బుల్లి తమ్ముడికోసం అరుస్తూంటుంది. అప్పుడు ఈ గుబుర్ల చాటు నుంచి టెర్లిన్ పాంటుతో సహా నీళ్లలో కురికి వాడిని బయటికి లాగి ప్రథమ చికిత్స చేసి, తిరిగి ప్రాణం పోస్తావు. ప్రేమ మనసు కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది. "మీ రెంత మంచివారండీ ! మీరు లేకపోతే నా చిట్టి తమ్ముడు ఏమయిపోయేవాడో ! సమయానికి దేముడిలా వచ్చి కాపాడారు. మీ రుణం ఎలా తీర్చుకోడం !....అరే ! పాపం, మీ టెర్లిన్ పాంటు కాస్తా పాడయిపోయిందే చ్....చ్చ్...." అని వాపోతుంది.

"ఓ దట్సాల్‌రైట్! మానవసేవయే మాధవసేవ" అంటూ చప్పరిస్తావు నీవు. అప్పుడు ఆమె అభిమానం, గౌరవం, ప్రేమ ఇత్యాదులు నిండిన కళ్లతో ఒక్కసారి నీకేసి వాలుగా చూసి తలదించుకుంటుంది...."

"గోష్.....టెర్రిబుల్ జన్నీ, నీ మెదడు యింతేసి ఆలోచనల్ని ఉత్పత్తి చేస్తుందంటే నమ్మలేకుండా వున్నాను, చాల ఆశ్చర్యంగా వుంది,....అయితే ఒక చిక్కుంది. అతగాడి కాలు ఎప్పుడు జారుతుందో! అప్పటిదాకా యింతేనా?" దైన్యంగా అడిగాడు పరం.

"అదంతా నేను చూసుకుంటానుగా రేపు సాయంకాలం నాలుగింటికి నువ్వీ గుబుర్లో దాక్కో. ప్రేమ నిక్కడికి తీసుకువస్తాను. కాసేపటికి బుజ్జి నీళ్లలో పడతాడు. వెంటనే నీళ్లలో కురికి రక్షించు."

ఇంత చక్కని ఆలోచన పుట్టినందుకు తనని తానే అభినందించుకుంటూ రాత్రి హాయిగా నిద్రపోయాడు జన్ని.

జన్నికి ఓ పెద్ద రణరంగంలో పెద్ద యుద్ధ వ్యూహాన్ని పన్నుతున్నంత సంబరంగా వుంది. యుద్ధభూమిలో జనరల్ ముందుగా బ్రిగేడియర్స్‌ని పిలుస్తాడు.

"నీ టాంక్స్‌ని యీ గుట్టమీదకి నడిపించు", "నీ గన్స్‌ని యీ కొండవాలులో యీ కోణంలో వుంచు", "నీ ట్రూప్స్‌ని ఇలా నడిపించు' అని ఇసుక మోడల్ మీద వివరించుతాడు. ఈ మూడు అనుకున్న చోట్లకి, అనుకున్న సమయానికి చేరుకుంటే దీపావళి మజా చూడముచ్చటగా వుంటుంది. అలాకాక టాంక్స్ మరో గుట్ట మీదకి, గన్స్ వేరేచోటికి వెళ్లి, ట్రూప్స్ అనుకున్న వేళకి రాకపోతే ఫలితం అలా యెందుకయింది తర్కించడానికి వేరే మనుష్యులు రావాలి.

కాని, జన్నికి తన వ్యూహ్యం గురించిన ఫలితం విషయంలో ఎలాంటి అనుమానమూ లేదు. వంతెన చివర్న సాలిగింటికి బుజ్జి ఎలాగూ కూర్చునుంటాడు. ప్రేమ జన్ని వచ్చేవేళకి ఊర్లో లేదు. కాలక్షేపానికని ఎవరో స్నేహితురాల్ని పిలుచుకు రావడానికి ప్రక్కవూరు వెళ్లిందట. కాని రేపటికి తప్పకుండా వచ్చేస్తుందదంది అత్తయ్య. రాగానే ఆమెనక్కడికి తీసుకురావడం తన చేతిలో పని. మిగతాదంతా సెకన్ల మీద జరిగిపోతుంది.

డామిట్!

మర్నాడు సాయంకాలం అంతా అనుకున్నట్లే జరిగింది. ప్రేమ ఉదయమే వచ్చింది. అలా తోటలో తిరుగుదాం అని తీసుకువచ్చాడు ప్రేమని జన్ని.

"నువ్వెంత మంచివాడివి బావా! నాకోసం యింతదూరం వచ్చావని విని ఎంత పొంగిపోయానో తెలుసా?" అంది ప్రేమ జన్ని ప్రక్కన నిలబడి.

జన్ని సమాధానం ఈయలేదు.

దూరంగా బుజ్జి వంతెన ప్రక్క రెయిలింగ్ మీద కూర్చుని గాలం నీళ్లలో ఆడిస్తూ ఆటే చూస్తున్నాడు.

"ప్రేమా, నీతో ఒక సంగతి చెప్పాలని వుంది, ఏమనుకుంటావో"

"చెప్పు బావా, మనలో మనకేమిటి?"

"నా స్నేహితుడొకడు వున్నాడు"

"ఉన్నాడు.. వుంటే ?"

"వాడికి నిన్ను తలచుకున్నప్పుడల్లా గుండెల్లో తీయని బాధ కలుగుతుందిట. లత ఆశ, గీత డ్యూయెట్లు పాడుతున్నట్లు, మేఘాలు సితార్ వాయించినట్లు, చంద్రలోకంలో అప్సరసలు నాట్యం చేస్తున్నట్లు ఉంటుందిట"

"ఊహూ," ఆశ్చర్యం నటించింది ప్రేమ.

"నిన్ను చూడకుండా ఉండలేడు, చూసి వేగలేడు, వెన్నెల్లో వేడి, చల్లగాలి గాడ్పు, మల్లెల్ని తాకితే ముళ్లు గుచ్చుకోడం. అదీ వాడి పరిస్థితి. నీకు వింటూంటే జాలి కలగడంలేదూ, "

ప్రేమ నవ్వు బలవంతాన ఆపుకుని, తల ప్రక్కకు త్రిప్పుకుంది.

"అది సరేగాని, బావా తమ్ముడు చూడు ఎంత చిగుర్న కూర్చున్నాడో? వద్దంటే వినడు. క్రిందపడితే ఏంకాను?"

"నే పిలుకొస్తానుండు." జన్ని బయల్దేరాడు.

అద్భుతమైన అవకాశం. దగ్గిరికి వెళ్లి నట్టే వెళ్లి బుజాన్ని అలా తాకితే చాలు క్రిందపడతాడు. సమయం సరిగ్గా నాలుగు యాపైటికి పరం ఆగుబుర్లలోకి చేరుక నుండాలి. ఏదన్నా మంచి పని తలపెడితే, ప్రయత్నం లేకుండానే అన్నీ వాటంతట అవి సమకూడ్చేయనేవాడు తెలుగు మాష్టరు. ఆయన మాట యిక్కడ బుజావైంది. జన్ని మనసులో తెలుగు మాష్టారికి, దేవుడికీ కృతజ్ఞత చెప్పుకున్నాడు.

"హలో బుజ్జీ, హౌ! ఆర్‌యూ ?"

"హౌ ఆర్‌యూ?" చాలా మామూలుగా అని జన్ని వంక చూశాడు బుజ్జి. అప్పటికి జన్నికి బుజ్జికి మధ్యదూరం అయిదడుగులు వుంది. ఆ అయిదడుగులు జన్ని ఎన్ని అడుగులు వేసినా తరగనట్టుంది. జన్ని మనసులో ఆందోళన, ఆరాటం ఎప్పటికప్పుడు ఆ మధ్యదూరాన్ని రెండు పెట్లు గుణిస్తూంది. చెమటలు పోయసాగాయి.

ఆ పరిస్థితి అంతకుముందు ఒకసారి అనుభవమైందతనికి. కాలేజీలో నాటకం వేస్తున్నారు. జన్ని వంటవాడు. ఒక అమ్మాయి మహారాణి. స్టేజి మధ్యలో టేబిల్ వేశారు. మహారాణి భోజనానికి అన్నీ అమర్చి వున్నాయి. వంటవాడు మంచి నీళ్లు పట్టుకురావాలి ట్రేలో. జన్ని తెర లేవగానే స్టేజి మధ్యకి నడిచాడు. స్టేజి ఆమూల నడవడం మొదలు పెడితే ఎంతకీ 'మధ్య' అనేది రావడంలేదు. సహారా యెడారిలా మైళ్లకి మైళ్లు సాగిపోతూంది. కళ్లు మూసుకుని అక్కడికి చేరి, తెరచి చూసేసరికి మహారాణిగారు ఇంకా రాలేదు. ట్రేలో గ్లాసు భరతనాట్యం, కథాకళి, చాచా, ట్విస్టు అన్నీ వరసపెట్టి చేసేస్తూంది. చివరకి అలిసిపోయిన గ్లాసు విసిగెత్తి క్రింద పడబోయింది. కాని అదృష్టవశాత్తు మహారాణి గారు అప్పుడే వేంచేయడంవల్ల ఆమె పైట మడతల్లో ఆగింది. ఆమె అదొక

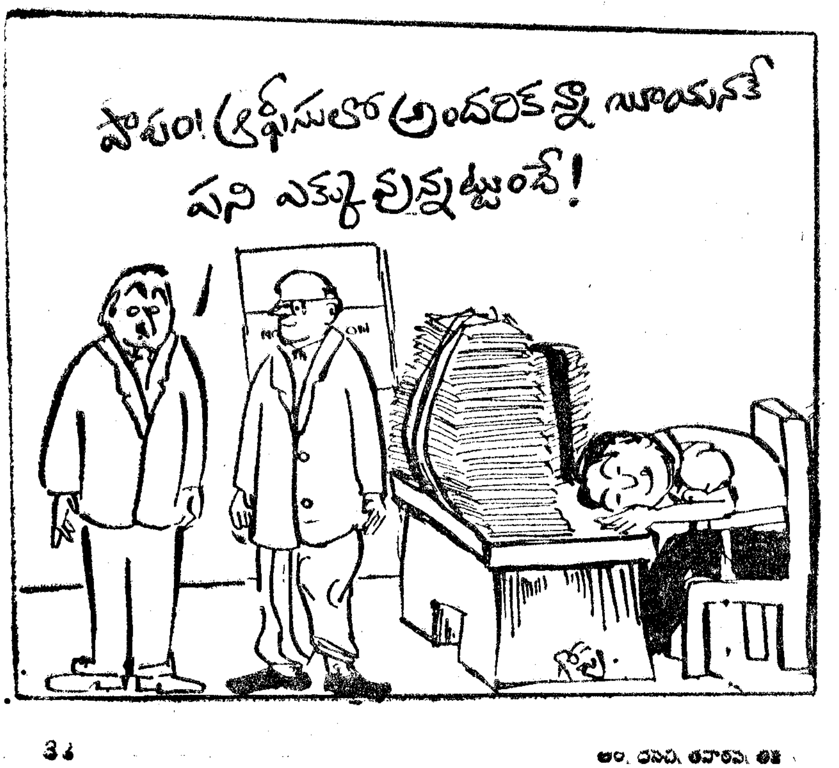

మాదిరి శబ్దం చేసింది. ఆశబ్దం హాలంతా ప్రతిధ్వనించి వెయ్యి శబ్దాలైంది. కాని జన్ని మెదడ్లో కేమీ యెక్కలేదు. ఎదురుగా ఆకాశమంత స్టేజి, మధ్యలో దిక్కుతోచని తను.

బుజ్జి దగ్గరికి ఆపుకోలేని ఉత్సాహంతో అడుగులు వేస్తూంటే జన్ని మనసులో ఆనాటి సంఘటన తాలూకు జ్ఞాపకాలు మెదడులో మెదిలాయి. ఒళ్ళు యింకా చెమటలు పోసింది.

బుజ్జి జన్ని వంక అదోలా చూశాడు 'ఎవర్రా నువ్వు?' అన్నట్టు. ఆ మాపు చూస్తూంటే జన్నికి వింత అనుభూతి కలుగుతుంది. కాలేజిలో జేరిన మొట్ట మొదటి రోజు, తనకి సరిగ్గా అతకని డొల్లపాంటుతో, క్లాసుకి ఆలస్యంగా, అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు అంతా గుచ్చి చూస్తుంటే, నూరు అడుగుల దూరం సిమెంటు ఫ్లోర్ మీద, క్రిరుమనే కొత్త చెప్పుల హోరు బ్యాక్‌గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ యిస్తుంటే నడిచి వెళ్ళినప్పుడు యెలా-ఈగ, నల్లి, దోమ అంతకన్న చిన్నది అయి పోయినట్టు అనుకున్నాడో, యించుమించు అలాగే అనిపిస్తూంది యిప్పుడూనూ.

కాని, యిది చాల పెద్దపని. దీని మీ ఒక్క వరం భవిష్యత్తు మాత్రమేకాదు తనది కూడ ఆధారపడి ఉంది. కాబట్టి వ్యక్తిగత యిబ్బంది లెలాంటివైనా కున్న పని చేసితీర్చాలిందే

"ఏరా, ఎలా వుంది చదువు?"

"మరీ ముత్తాతలా చదువెలాగుంది రోజూ వేళకి తిండీ తింటున్నావా? చం మవుతుందా? అంటూ యీ చచ్చు ప్రశ్న లేమిటి బావా?" బుజ్జి నవ్వాడు.

జన్నికి కొంచెం అవమాన మనిపించినా భరించాడు.

"ఏయే సినిమాలు చూశావు యీమధ్య?"

"యిదొక బోర్! అయిదో క్లాసు చదివే ఆడపిల్లలడుక్కునే ప్రశ్న."

జన్ని ఇంకేం మాట్లాడలేదు. కళ్ళు మూసుకుని బుజం మీద ఒక్కటి చరిచాడు, అదోలా నవ్వుతూ, అంతే

జన్ని కళ్ళు తెరిచేసరికి బుజ్జి నీళ్ల లోంచి తేలుతూ మునుగుతూ ఉన్నాడు. యిదే సమయం వరం రావాలి కాని ఏది?...

వరం రావడంలేదు. జన్ని యీల వేద్దామనుకున్నాడు. వరం వరం అని అరుస్తూ వంతెన ఆమూలనించి ఈమూలకి పరుగెత్తాలనుకున్నాడు. కాని ప్రేమ దూరాన్నుంచి పరుగెత్తుకొస్తోంది. ఆన గురించి

MTP-1-P-1-65/66 TL

ఈ సబ్బును నిరాల
అని ఎందుకు పిలుస్తారు ?

కారణమేమిటంటే నిరాల సబ్బు వేరు మాదిరి సబ్బు

నిరాల సబ్బు వేరు మాదిరి సబ్బు—అది ఎక్కువ బట్టలను ఉతుకుతుంది, ఉతుకు ఉత్తమంగా త్వరగా అవుతుంది. తెలివైన గృహిణులు ఎల్లప్పుడు నిరాల కోసం అడుగుతారు. దాని వలన సొమ్ము యొక్క పూర్తి విలువ గిట్టుతుందని వారికి తెలియును.

నిరాల—వేరు మాదిరి సబ్బు
దానిలో జంతువుల క్రొవ్వులేదు

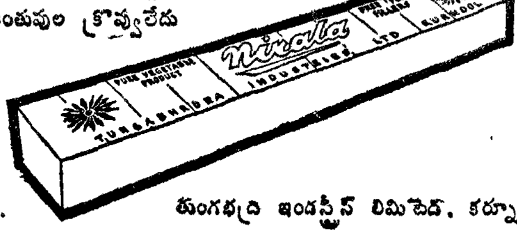

ASP N-6 TEL.

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

డామిట్ !

ఏమనుకుంటుందో!

ఇంక తప్పదు.

మరో అయిదు సెకన్లకి జన్ని నీళ్ళలోకి వురికాడు. బుజ్జిని రక్షించకపోతే, వాడికే దన్నా అయితే, మామకి మొగమెలా చూపెట్టడం?

నీళ్లలో మొదటి మునక మునిగి లేచేసరికి బుజ్జి అయిదు గజాల దూరంలో యీదుతూ కనిపించాడు. బుజ్జికి యీత వచ్చునా? ... అరే ఆ సంగతే అనుకోలేదు. జన్ని ఆలోచన వదిలి బుజ్జిని పట్టుకోబోయాడు. కాని బుజ్జి ఆ అయిదు గజాల్నీ పది గజాలు వేసి తొందరగా ఒడ్డు చేరాడు. రక్షించాలనే సద్బుద్ధివుంటే మాత్రం ఆ అవకాశం రానప్పుడు ఏంచేస్తాం? తప్పనిసరిగా జన్ని యీదుకుంటూ ఒడ్డు చేరాడు. కుట్టించి నెలయినా కాని టెర్లిన్ పాంటు బురదలో మునిగి ధ్వంసమయింది.

బుజ్జి తొందరగా యింట్లోకి పరిగెట్టాడు.

ప్రేమ వడ్డున నిలబడి విరగబడి నవ్వుతూంది.

జన్ని నెమ్మదిగా లేచి పైకి వచ్చాడు.

"ఎందుకలా నవ్వుతావు? మీ తమ్ముణ్ని రక్షించినందుకు కృతజ్ఞత చెప్పడం మానేసి." కోప్పడ్డాడు జన్ని.

"బావా.....", ప్రేమకి మాటలు రావడం లేదు. నవ్వుతూంది.

"బా..వా...యు..ఆర్..నీవు.. గ్రేట్ ... ఉహ్!... వండర్‌ఫుల్!... అబ్బ"... నవ్వు కెరటాలు వస్తూంటే మధ్యమధ్యన ఒక్కొక్క ముక్క బయట పడుతుంది.

జన్ని నీళ్లలో తడిసి ముద్దయి నున్నగా ముందుకి, కళ్ల మీదికి జారిన జుట్టు వంకా, చొక్కా, పాంటూకొసల నించి జారుతున్న బురదనీళ్ల వంకా చూశాడు.

ప్రేమ నవ్వు ఉప్పెన కాస్త తగ్గాక "బావా, నువ్వింత ప్లానుతో యిక్కడికి రావడం, స్నేహితుడి వంకబెట్టి విరహ బాధ బయటపెట్టడం, నన్ను యింప్రెస్ చెయ్యాలని, తమ్ముణ్ని నీళ్లలో తోసి, మళ్లీ బయటికి తీయాలనుకోడం ఓహ్, యింత లోతు మనిషివని కల్లోకూడ అనుకోలేదు. రోజుకో సినిమా చొప్పున చూస్తూంటే ఆ ఆలోచనలే రాకేమవుతాయి! మానమంటే మానవు!"

జన్ని అయోమయంగా చూశాడు.

"అసలు యింత తిప్పలు యెందుకు

బావా? నే నెలాగు నీదాన్నేగా" ప్రేమ చిన్నగా నవ్వుతూ దగ్గిరగా వచ్చి తడిసిపోయిన షర్టు బటన్లు విప్పింది. జన్నికి ఏమైంది, ఏమవుతూంది ఏమి అంతు చిక్కడంలేదు.

"నేనివాళ రాత్రి నాన్నతో చెప్పేస్తాను.! బావ పెళ్లికి తొందర పడుతున్నాడని. ఏం! లేకపోతే యీ యింటికి నిప్పంటించేసి ఆర్పాలని యెత్తేస్తావు రేప్పొద్దున్న?" జన్ని బుజాల మీద చేతులు వేసి తల అతని మెడ దగ్గిర ఆన్చి నవ్వింది ప్రేమ.

"నువ్విలా నా మీద ప్రాలిపోతూ, యింత చనువుగా హేళనగా మాట్లాడేవంటే, 'కాబోయే భర్తతో ఏ భారతస్త్రీ యింత అమర్యాదగ మాట్లాడదు, యిది హిందూ సాంప్రదాయానికి వ్యతిరేకం. హన్నా" అని చదివే వాళ్లకి రాసేవాడి మీద కోపం వస్తుంది. కాబట్టి అలా దూరంగా నిలబడి, కొంచెం మర్యాదగా మాట్లాడడం నేర్చుకో" జన్ని తొందరగా యింట్లోకి నడిచాడు, ప్రేమను తప్పించుకుని.

*   *   *

ఆ మర్నాడు పరం కనిపించాడు జన్నికి.

"నిన్న సాయంకాలము ఎక్కడ తగలడ్డావు?" నమిలి మింగేయాలన్నంత కసిగా ఉంది జన్నికి.

"ఏం చెప్పమంటావు? నిన్న ప్రేమ ఒక అమ్మాయిని తీసుకొచ్చింది.... పేరు తెలియదుగాని......"

"రత్నమాల"

"వ్హాట్ ఎ నేమ్?! ఏం పేరు! నిజంగా అలాంటి అందాన్ని ఎక్కడా యింతవరకు చూడలేదు. అసలు యింతకుముందు అంతటి అందానికి మానవులనర్హులనుకున్నాడేమో దేవుడు!"......

"యిప్పుడు నువ్వొకడివి వున్నావని గుర్తు చేసికొని...నీ కోసం పంపించాడు అవునా?.. సిల్లీ ఫెలో!....యింతకీ ఆమె ధ్యానంలోపడి నిన్నక్కడ హాజరవ లేదంటావు, అవునా?!"

"ధ్యానమేమిటి! మేమిద్దరం బర్న్స్ కవిత్వం గురించి చర్చించాం. ఏమన్నాడు బర్న్స్? 'నా ప్రేమ నవవసంతంలో నవ్విన లేత గులాబీ! నా ప్రేమ చక్కని బాణీలో తేలిన మధురగానం! ... నేను ప్రేమిస్తూనే వుంటాను యీ సముద్రా లింకిపోయేదాకా! యీ కొండలు ఎండకి కరిగిపోయేదాకా!.." పరం కవిత్వ ధోరణికి ఫుల్‌స్టాప్ కనపడడం లేదు.

"డామ్ యువర్ లవ్!.. నీవు.. నీ ప్రేమ. డామిట్!" శపించినట్టు అనేసి వెళ్లిపోయేడు జని. ●

50 సంవత్సరముల ఖ్యాతిగల

దృఢమైన వస్సా పిస్టల్ (Regd)

లైసెన్సు అవసరంలేదు. నాటకములకు, సినిమాలకు మరియు ఆత్మ రక్షణకు యీ పిస్టల్సు చాల ఉపయోగ కరమైనది.

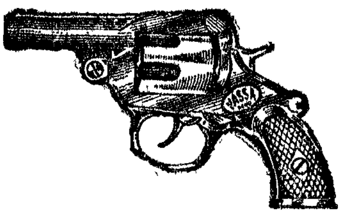

లిటిల్ చీఫ్ 6 షాట్లు రు. 25/-

లిటిల్ చీఫ్ 50 షాట్లు రు. 25/-

లైఫ్-టైమ్ గ్యారంటి గలది. 50 షాట్లు ఉచితం. 6 షాట్ల పిస్టలుకు ప్రతి 100 షాట్లకు రు. 10/- అదనం. 50 షాట్ల పిస్టలుకు ప్రతి 100 షాట్లకు రు. 4/-అదనం, లెదర్ కేస్ రు. 5/- పోస్టేజి ఉచితం. ఇంగ్లీషులో మాత్రమే వ్రాయవలెను.

VASA WATCH CO,

163, (AM) Bhuleshwar, Bombay—2.

బెంగాల్ లాంపు
నేడు యిదే శ్రేష్టమైనది.

ఆంధ్రప్రదేశానికి సోల్ ఏజెంట్లు:

జి.ఎ.పరశురాం అండు కో., "బెంగాల్ హౌస్"
నిలోఫర్ హాస్పిటల్ రోడ్, లకిడీకాపూల్, PB 121, హైదరాబాద్-4

Chari